

РЕШЕНИЕ

№ 5443

гр. София, 14.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2178** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление - [населено място], 1231, р-н „В.“,[жк], [жилищен адрес] вх. “Б“, ет. 7, ап. 35, представявано от В. М. Г. - управител и със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, чрез адвокат С. Ц. срещу Решение № РЗМ 5800-179/32-31700/28.01.2022 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С., издадено във връзка с М. MRN № 18BG005800H0079930/02.08.2018 г. за стока № 32 - „електрически ръкохватки с кабел за електрически тротинетки - 1 колет - 4 броя“ - код по Т. [ЕГН]; за стока № 11 по М. MRN № 18BG005800H0102990/04.10.2018 г. – домакински електрически уред за приготвяне на ориз - 1 колет - 1 брой“ - код по Т. [ЕГН]; за стока № 7 по М. MRN № 19BG005808004928R0/15.03.2019 г. - „сензорни датчици за автомобили - 1 колет - 300 броя“ - код по Т. [ЕГН].

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби, нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона, поради което се иска отмяната му. Твърди се, че решението не е мотивирано съгласно изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК - не са изложени изчерпателно и аргументирано фактическите и правни основания за издаването на акта.

Митническите органи не са разгледали и взели предвид при постановяване на оспорения административен акт всички писмени доказателства, представени от жалбоподателя, за установяване на действителната митническа стойност на стоките, което е довело до незаконосъобразността на акта. Митническата администрация е била длъжна да изложи начина, по който е изчислена окончателната митническа стойност, от който да е видно, че са спазени условията, посочени в чл. 144 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Поддържа се, че митническата стойност на процесните стоки е формирана изцяло при спазване на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013. В обжалваното решение никъде не е посочено каква е средностатистическата цена, която се приема като база, за да се обоснове извод за необичайно ниски цени на стоките по декларациите. Информацията, която се съдържа в решението не може да послужи, като база за определяне на средностатистически размер /цени/, поради факта че не може да се направи преценка, дали се касае за средностатистически цени именно на сходни стоки. Жалбоподателят оспорва законосъобразността на приложения от митническите органи метод за определяне на митническата стойност на стоките – а именно този по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013. С тези мотиви намира актът за необоснован, немотивиран, издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Моли да бъде изцяло отменен от съда. Претендира направените по делото разноски по представен списък.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ц.. Поддържа жалбата по подробно изложени в писмени бележки съображения, които по същество се излагат и в жалбата.

Ответникът – директор на ТД „Митница С.“, се представлява от процесуален представител – юрк. К.. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Излага подробни съображения в депозираните по делото писмени бележки, които по същество се припокриват с обективирания в оспорвания административен акт мотиви. Моли да бъде оставена без уважение жалбата на дружеството и прави възражение за прекомерност на претендираното от него адвокатско възнаграждение. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение при съответния изход на делото.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по делото.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото доказателства, съдържащи се в приобщената по делото административна преписка се установява следното:

Със заповед за възлагане № ЗТД-5800-677/32-258388/03.09.2020 г., изменена със Заповед № ЗТД-5800-809/32-333313/13.11.2020 г. директорът на ТД Югозападна е възложил проверка на дружеството „К. МАРТ И.“ в рамките на последващия контрол на основание чл. 48, във връзка с чл. чл. 12, 15, 46, 47 и 51 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 84а, ал. 1 от ЗМ. Резултатите от проверката са обективирани в Доклад № ВГ005800/1/17/25.01.2021 г.

Митническите органи констатирани, че общият брой на всички митнически декларации (МД), подавани от дружеството жалбоподател за режим „Допускане за свободно обращение“ за проверявания период е 37. Стоките са оформяни за режим

„Допускане за свободно обращение“ на BG005808 митническо бюро С. И. (13 броя МД) и BG005800 митница Столична (закрито митническо учреждение, съгласно Заповед № ЗМФ-1318 от 27.12.2018 г. на министъра на финансите, в сила от 07.01.2019 г. В кл. 14 на МД „декларатор, представител“ за всички от подаваните МД е [фирма].

На основание чл. 84г, ал. 2 от ЗМ, във връзка с чл. 84д, ал. 2 от ЗМ, на управителя на дружеството жалбоподател е връчено „Искане № 1 за представяне на документация, даване на писмени обяснения и изготвяне на справки“. В отговор от дружеството жалбоподател са представени писмени обяснения, в които е описано, че на 11.04.2019 г. на адреса на който е пребивавал към посочената дата, е извършено претърсване от служители на Регионална дирекция „Гранична полиция“. При така направеното претърсване са иззети документи, преносим компютър и други електронни носители на информация, касаещи проверката в рамките на последващия контрол от Искане № 1. Жалбоподателят е посочил, че не притежава копия или оригинали на документите, като е посочил и, че същото претърсване е извършено и в дома на счетоводителката на [фирма] и са иззети документи и други електронни носители на информация, касаещи вноса на стоки от дружеството, както и, че не притежава никакви копия или оригинали на исканите документи.

С писмо рег. № 32-324922/05.11.2020 г., директорът на ТД Югозападна е отправил искане до СРП на основание чл. 84д, ал. 3 от ЗМ за предоставяне на копия (на електронен и/или хартиен носител) на счетоводните записи, търговската, счетоводната и друга документация, имаща значение за извършване на проверката.

С Постановление пр.пр. № СП 14664/19 г. от 13.11.2020 г. (вх. № 32-341220/20.11.2020 г.) на митническите органи е предоставен достъп до явните материали по ДП № 3/2019 г. по описа на ГДГП-МВР (РДГП- Аерогари), пр.пр. № СП 14664/19 г. по описа на СРП, като при посещения на място в ГДГП, служители на отдел „Митническа дейност“ на ТД Югозападна са прегледали иззетите материали на хартиен и електронен носител.

Извършена е от митническите органи проверка за съответствие и достоверност на информацията, като са съпоставени данните, отразени в митническите декларации с данните от приложените към тях документи. Осъществена е проверка и проследяване на разплащателните операции с доставчици на стоки и услуги от трети страни, както и проверка за изпълнение на четирите кумулативни условия, посочени в чл. 70, параграф 3 от (Регламент (ЕС) № 952/2013 Г.), необходими за определяне на митническата стойност, основана на действително платената или подлежаща на плащане цена и извършените корекции в съответствие с чл. 71 и чл. 72 от (Регламент (ЕС) № 952/2013 Г.). Тъй като, проверяваните митнически декларации са подавани в периода от 01.09.2017 г. до 31.08.2020 г., с цел преценка на точността и пълнотата на информацията в предоставените декларации, е взет предвид приложимият за този период Делегиран Регламент (ЕС) 2016/341 на Комисията от 17 декември 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета чрез преходни правила за някои разпоредби от Митническия кодекс на Съюза, за случаите, когато съответните електронни системи все още не са в действие, и за изменение на Делегиран Регламент (ЕС) 2015/2446, по отношение на формалностите за освобождаване за свободно обращение на стоките (Приложение 9, допълнения В1 и Г1), както и Регламент (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на

подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446) Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и Съвета за създаване на Митнически Кодекс на Съюза (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447) (Дял II. на Приложение Б) в тази връзка.

Във връзка с гореописаните факти и обстоятелства и събраните доказателства, е установено, че съгласно декларирания в кл. 43 от МД код, използваният метод за определяне на митническата стойност на внасяните стоки е чл. 70 от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.), който митническите органи са намерили за неприложим.

Във връзка с констатациите и определянията в Доклад № BG005800/1/17/25.01.2021 г. е започнало административно производство, за което дружеството в изпълнение на изискванията на чл. 29 във връзка чл. 22, параграф б, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо № 32- 35524/02.02.2021 г. е уведомено на 05.02.2021 г. за мотивите на които ще се основава решението, като е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи документи, по реда на чл. 9, параграф 2, б. „а“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. В посочения 30 дневен срок не е изразено становище и нови документи не са представени.

Предвид липсата на допълнително представени доказателства за декларираната митническа стойност и направения подробен анализ в Доклад № BG005800/1/17/25.01.2021 г., административният орган е приел, че са налице предпоставките за отхвърляне на декларираната митническа стойност и определяне на нова такава чрез способа на сравнителния анализ по данни, извадени от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи.

Приели, че не е доказана митническата стойност на стоките съобразно с нормата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 – договорната стойност, поради което са стигнали до извод, че в случая следва да бъде приложен алтернативен метод по чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност на стоките, а именно този по § 3 - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията и глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Приели са, че новоопределената митническа стойност трябва в максимална степен да отразява реалната икономическа стойност на оценяваната стока като отчита всички елементи, които имат икономическа стойност и следва да се базира на вече приети от митническите органи стойности, за които не са и не биха възникнали съмнения, че същите представляват реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките.

Въз основа на горното Директора на Териториална дирекция Митница С. издал Решение № РЗМ 5800-179/32-31700 от 28.01.2022 г., с което е определено: 1/. нов код по Т. по посочени в решението три М., а именно за стока № 32 по М. MRN № 18BG005800H0079930/02.08.2018 г. - „електрически ръкохватки с кабел за електрически тротинетки - 1 колет - 4 броя“ - код по Т. [ЕГН]; за стока № 11 по М. MRN № 18BG005800H0102990/04.10.2018 г. - домакински електрически уред за приготвяне на ориз - 1 колет - 1 брой“ - код по Т. [ЕГН]; за стока № 7 по М. MRN №

19BG005808004928R0/15.03.2019 г. - „сензорни датчици за автомобили - 1 колет - 300 броя“ - код по Т. [ЕГН]. 2/.нова митническа стойност на стоки по декларации, посочени в табличен вид на стр.23-31 от решението, 3/.размер на публични държавни вземания за мито и ДДС, както следва: мито в размер на 659 625,37лв., ДДС в размер на 1 487 298,39 лв., 4/.определено е жалбоподателят да заплати задължено възникналите публични държавни вземания, представляващи разликата между реално заплатените и подлежащи на плащане публични държавни вземания за мито и ДДС по М., съгл. Таблица № 6 от Решението „Държавни вземания за досъбиране“ и Таблица № 7 „ДДС за довносяне за направени разходи, невключени в данъчната основа“ общо в размер на 1 852 019,88лв., от които мито в размер на 564 750,97лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяването с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване, ДДС в размер на 1 287 268,91 лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяване с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване, 5/ Митническите учреждения, поставили стоките под режим-ТД Митница С. и МБ С. И. са задължени да предприемат действия за вземане под отчет и досъбиране на дължимите държавни вземания, както следва: ТД Митница С. - мито в размер на 448 616,52лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяването с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване и ДДС в размер на 959 849,47 лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяване с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване, МБ С.-И.-мито в размер на 116 134,45лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяването с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване и ДДС в размер на 327 419,44 лв., ведно с дължимата лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване на задължението /М. за внос/ до датата на уведомяване с решението, както и лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване.

По делото са приобщени писмени доказателства като част от административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата срещу оспореното Решение рег. Решение № РЗМ 5800-179/32-31700/28.01.2022 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С. е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 220, ал. 1 от ЗМ от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за

законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Решението е издадено от директора на Териториална дирекция Териториална дирекция Митница С., който орган притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Към датата на издаване на обжалваното Решение – 28.01.2022 г., този орган е част от митническата администрация на страната, която отговаря за прилагането на митническото законодателство на ЕС. Също има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага определени митнически разпоредби. В чл. 19, ал. 1 от ЗМ (редакция изм. ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 07.01.2019 г.) изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции, а според ал. 7 на същия член „за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго“. С оспореното решение е извършена промяна на декларираните обстоятелства в митническа декларация във връзка с последваща проверка, от което възникват задължения за дружеството жалбоподател за митническо и данъчно задължение, тъй като съгласно чл. 56 от ЗДДС начисляването на данъка при внос по чл. 16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение. С оглед на изложеното актът е издаден от материално и териториално компетентен административен орган.

Решението е обективизирано в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

По спазването на процесуалните правила:

Според постоянната съдебна практика на СЕС, цитирана в Решение от 15 юли 2010 г. по дело C-354/09 *Gaston Schul BV* срещу *Staatssecretaris van Financien* и Решение от 19 март 2009 г. по дело C-256/07 *Mitsui & Co. D.*, правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава, а според член 15, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че, за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г. на

СЕС по дело C-263Ю6 Carboni.

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, § 1, буква „а“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

В казуса по делото от дружеството е изисквана информация съгласно чл. 188 „б“ от М. и чл. 140, § 1 от Регламента за прилагането на кодекса, представляваща документи, касаещи вноса на стоки по процесните три МД. Съгласно изложеното в доклада са налице съмнения относно декларираната стойност на стоките и документите са необходими с оглед доказването ѝ.

На основание чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, дружеството-вносител е уведомено в хода на административното производство за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган по процесната митническа декларация, в това число, че има съмнение относно декларираната митническа стойност и основанията за това, повторени в мотивите на оспореното решение, като уведомяването е извършено с писмо с № 32- 35524/02.02.2021 г. на митническия орган, в което са подробно обсъдени фактите по случая и доказателствата, въз основа на които се установяват, като са възпроизведени и в мотивите на оспорвания административен акт.

Дружеството е уведомено и впоследствие с оспореното решение, с което на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, вр. чл. 74, § 3 от М., вр. чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е отказано приемане на митническата стойност на декларираните стоки в процесните три МД, декларирани от „ [фирма] посочени са статистическите стойности, както и другите фактически основания от значение за извършеното увеличение на митническата стойност на посочените стоки. С оглед на изложеното съдът намира, че са спазени изискванията на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, гарантирани са правата на дружеството жалбоподател в производството по чл. 140 и чл. 141 от Регламент (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, следователно не е допуснато нарушение на процесуалните правила от формална страна.

По материалната законосъобразност на оспореното решение съдът приема следното:

Правният спор по делото се свежда до това дали е налице основание да се оспори декларираната от жалбоподателя договорна митническа стойност на стоки № 32 по М. MRN № 18BG005800H0079930/02.08.2018 г. - „електрически ръкохватки с кабел за електрически тротинетки - 1 колет - 4 броя“; стока № 11 по М. MRN № 18BG005800H0102990/04.10.2018 г. – „домакински електрически уред за приготвяне на ориз - 1 колет - 1 брой“ и за стока № 7 по М. MRN № 19BG005808004928R0/15.03.2019 г. - „сензорни датчици за автомобили - 1 колет - 300 броя“ съгласно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и съответно при положителен отговор – правилно ли е определена същата по правилата на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 140 и чл. 141 от Регламент (ЕС) 2015/2447 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013.

В Дял II, Глава 3 от приложимия Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавена ”Стойност на стоките за митнически цели”, в член 69 е предвидено, че митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните

мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. Съгласно член 70, § 1 "базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост", а в § 2, че "действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Изрично в § 3, букви от "а" до "г" са изброени условия, които следва да са изпълнени кумулативно, за да се прилага договорната стойност. В настоящия случай между страните не е спорно, че тези условия са изпълнение по отношение на процесната МД. Неприемането на митническата стойност на декларираните стоки от последната е мотивирано от допълнителна проверка от митническите органи на същата, в резултат от което са формирани основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума.

Във връзка с горното следва да бъде посочено, че правила относно стойността на стоките за митнически цели, които допълват нормите на чл. 70 – 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, са уредени и в Дял II, Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В член 140 "Неприемане на декларираните договорни стойности" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 са определени подробни правила за прилагането на член 70, § 1 от Кодекса. Съгласно § 1 на член 140, "Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация". Според § 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

В член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са регламентирани вторични методи за определяне на митническата стойност, които се прилагат, когато тя не може да бъде определена по реда на чл. 70 от същия. Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Тълкуването на последната норма води до извод, че уредените в б. „а“ – „г“ правила за определяне на митническата стойност на стоките са алтернативни и се прилагат последователно в реда, в който са изброени, до достигане на подходящ съобразно случая метод за определянето ѝ.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 – че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което следва да я определи по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В настоящия случай, видно от обстоятелствената част на оспорения административен акт, основателното съмнение по чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, че декларираната от жалбоподателя договорна стойност

на стоките представлява общата /цялата/ платена или подлежаща на плащане сума, е аргументирано с това, че декларираната договорна стойност на стоки е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на митническата стойност при сходни стоки в ЕС, поради което не отпадали съмненията относно точността на митническата стойност на внесените стоки.

В оспореното решение като мотиви за неприемането на правилата на чл. 70 е обосновано с липсата на всякаква счетоводна отчетност, както и с невъзможност за относимост на извършени плащания, което е породило основателни съмнения, относно декларираната митническа стойност. Наред с това решението е мотивирано с Решение по Дело С-291/15 на Европейския Съд - т. 38, 39, 44 и 55, в което е прието, че когато декларираната митническа стойност, основаваща се на договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, митническите органи могат да приемат, че разликата в цените е достатъчна, за да се обосноват съмненията за отхвърлянето на декларираната стойност, без да оспорват, нито по друг начин поставят под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки. По отношение на чл. 74, параграф 2, буква а) от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.) е посочено неприложението му поради липса на информация за приети договорни стойности на стоки произведени в същата държава, които въпреки че са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и съставни материали с декларираните стоки, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, които са били допуснати в свободно обращение в приблизително същото време. Посочено е, че в описанието на стоките, посочено в кл. 6/8 на МД липсва изчерпателна информация за изделията, както на тези подлежащи на остойностяване, така и на други стоки, които са остойностявани в определени периоди.

Относно неприложението на следващият метод в чл. 74, параграф 2, буква в) от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.) е посочено, че тъй като в ТД Митница С. липсва база данни за единичната цена, на която внесените стоки или внесените идентични или сходни стоки се продават на митническата територия на Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасянето на стоките от проверяваното дружество, като тази цена се намалява с разходите, свързани с допускането на стоките за свободно обращение и продажбата им при определени условия. Въз основа на разпоредбата на чл. 74, параграф 1 от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.), следва да се определи може ли да бъде приложен следващият резервен метод. В чл. 74, параграф 2, буква г) от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.) е регламентиран четвъртият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките спрямо който митническите органи са посочили, че липсва база данни, както и липсва информация за размера на обичайната печалба и размер на общи разходи, следователно този метод също е неприложим за остойностяване на стоките. С оглед на изложеното съдът намира, че в оспореното решение бланкетно са цитирани нормите на 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския Парламент и на Съвета. Митническите органи не са посочили направения от тях анализ на базата на какви стоки е извършен – идентични, сходни или други. Не е даден отговор и на въпроса за кой период се отнасят анализиранияте стоки и дали е изпълнено изискването да се анализират стоки, декларираните по същото или приблизително същото време. Формалното позоваване на информация от митническата информационна система без други мотиви за неприемане на митническа стойност определена по реда на чл. 70 от МК, не обосновава приложение на чл. 74, § 3 от МК. Административният орган се позовава „на базата на сравнителен анализ“ без изобщо

да става ясно кои са анализирани данни, за какви стоки се отнасят и пр. Липсата на каквито и да е сравнителни данни, които да обосновават извода на решаващия орган относно по-ниската цена от обичайната на декларираните стоки, лишава съда от възможността да направи преценка относно законосъобразността на тези изводи. Чл.74, § 1 от Регламент /ЕС/№ 952/2013г.на Европейския Парламент и на Съвета се определя точна и ясна последователност при прилагане на визираните в § 2 методи - прилагат се последователно букви от а) до г) от § 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Когато митническата стойност не може да се определи по реда на чл.74, §2, митническото остойностяване се извършва по реда на чл.74, §3 от Регламент /ЕС/№ 952/2013г. - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3 от Дял II на МК. От горното следва, че така предвидените в чл. 74 МК критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност. В настоящия случай за определяне митническата стойност административният орган е приложил правилата на чл.74, § 3 МК. За да пристъпи към действието на чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/№ 952/2013г.на Европейския Парламент и на Съвета следва да бъдат изложени мотиви, защо не може да бъде използван един от посочените в § 2, букви от „а“ до „г“ методи. В оспореното решение това не е сторено, а както се посочи по-горе само бланкетно са цитирани нормите на вторичните методи и лаконично е посочено защо същите са неприложими. В него не се съдържат каквито и да било статистически данни за покупните цени при вноса на сходни стоки. Липсват аргументи относно неприложимостта на §2, б „а“ (договорната стойност на идентични стоки) – изложеното в тази връзка от органа не е подкрепено с никакъв анализ или описание на обстоятелствата, поради което счита, че не са налице идентични стоки от посочения вид, който е широко разпространен и употребяван. По отношение на § 2, б. „б“ (договорната стойност на сходни стоки) липсват мотиви относно изпълнението на критериите, на които следва да отговарят стоките, за да бъдат сходни на декларираните от вносителя. В тази връзка административният орган се е ограничил до цитиране на дефиницията на „сходни стоки“ съгласно посочената норма на чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, като сред факторите които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им съществуването на търговска марка. Липсва каквото и да е описание на стоките, предмет на тези митнически декларации – вид, материал, производител, страна на произход. Преценката за квалификацията на стоките като „сходни“ е въз основа на тяхното качество, репутацията им и съществуването на търговската марка, като в тежест на митническия орган е да докаже извършването на съпоставка между конкретните внесени стоки със „сходни“ стоки, а това не е направено.

Освен това не са обсъдени други митнически декларации на сходни стоки с оглед прилагане на правилото на чл. 141, § 3, съгласно който „когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности“, което прави актът необоснован и препяства съдебния контрол относно

правилното приложение на материалноправните разпоредби. На следващо място, следва да се отбележи, че съгласно чл. 141 § 5 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 „договорна стойност за стоки, произведени от различно лице, следва да се взема предвид само когато не може да се установи договорна стойност за идентични или сходни стоки, произведени от лицето, което е произвело стоките, чиято стойност се определя“. Тоест при корекция на митническата стойност приоритет има установената договорна стойност на стоки от същия производител, като в настоящия случай административният орган въобще не е обсъдил.

Не са изложени мотиви и относно другите вторични методи, тези на чл. 74, параграф 2, буква „в“ и „г“ от (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.)

В тази връзка следва да се отбележи, че липсата на мотиви в акта е съществено нарушение на изискванията за форма и е самостоятелно основание за неговата незаконосъобразност, тъй като пречатства възможността да се извърши преценка за сходство на стоките, чиято стойност е послужила за определяне на митническата стойност на процесните стоки, а оттам и до необоснованост на приетата от ответника нова митническа стойност на стоките. С оглед на изложеното, съдът намира, че не са изпълнени изискванията на чл. 74, § 2, б. „а-г“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

Съгласно постоянната практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/, методите за определяне на митническата стойност, съгласно членове 29 — 31 от Митническият кодекс (отм.), съответстващи на чл. 70 и чл. 74 от сега действащия Митнически кодекс, се намират в отношение на субсидиарност помежду си. Само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на даден метод, следва да се приложи този, който непосредствено го следва в установената от тези разпоредби поредност. Митническите органи са длъжни да посочат в решението си за установяване на размера на дължимите вносни мита причините, поради които не са приложили предвидените в членове 70 и 74, § 2, б. "а" от Регламент (ЕС) 952/2013 г. методи за определяне на митническата стойност, преди да направят извод, че се прилага следващия метод, както и да посочат данните, въз основа на които е изчислена митническата стойност на стоките, за да се позволи на заинтересованото лице да прецени обосноваността му и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали има смисъл да обжалва решението. Държавите-членки, като упражняват процесуалната си автономия, трябва да уредят последиците от неизпълнението на задължението за мотивиране от страна на митническите органи /виж решението на СЕС от 9 ноември 2017 г. по дело С-46/16, т. 43, т. 44, т. 45, т. 46 и т. 47/.

В случая посочените изисквания за мотивираност на решението на митническия орган не са изпълнени. Само констатацията, че разпоредбите на чл. 70 и чл. 74, § 2, буква "а" от Регламент /ЕС/ № 952/2013 не могат да бъдат приложени, не е достатъчна, за да обоснове извод за това, че митническият орган законосъобразно е преминал към метода, регламентиран в чл. 74, § 2, б. "б-г" за определяне на митническата стойност респективно този на чл. 74 § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение ЕС 2015/2447, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 - че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което я определя по вторичните

методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, както и спазването на установената поредност при прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност.

В този смисъл е непротиворечивата практика ВАС – например Решение № 8179 от 06.07.2021 г. по адм. д. № 3038/2021, Решение № 7269 от 16.06.2021 г. по адм. д. № 1618/2021, Решение № 8561 от 14.07.2021 г. по адм.д. № 1620/2021.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното в настоящото производство Решение № РЗМ 5800-179/32-31700/28.01.2022 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С. е издадено от компетентен орган, но при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до необоснованост и неправилно приложение на материалноправните разпоредби, както и несъответствие с целта на закона.

По разноските по делото:

При този изход на делото въз основа направеното искане и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски по делото в размер на 2100 лв. /адвокатски хонорар – 2050 лв. и д.т. – 50 лв./. По отношение на възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът като съобрази фактическата и правна сложност на спора, предприетите от пълномощника на жалбоподателя съдопроизводствени действия, материалния интерес и заплатеният адвокатски хонорар, който под минимума предвиден в чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1/2004г. на Висшия адвокатски съвет минимален размер, намира възражението за неоснователно. С оглед изхода на спора на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 70 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], седалище и адрес на управление - [населено място], 1231, р-н „В.“,[жк], [жилищен адрес] вх. “Б“, ет. 7, ап. 35, представлявано от В. М. Г. - управител и със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, чрез адвокат С. Ц., Решение № РЗМ 5800-179/32-31700/28.01.2022 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 2100 (две хиляди и сто) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: